

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 402

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΘΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ. (Μετάφρασις Ἐλίξης Σ. Σούτσου).

Η ΑΠΟΛΕΘΕΙΣΙΑ, μυθιστορία τῆς κυρίας Henry Grville. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρπου.

ΟΙ ἘΡΓΟΜΕΝΟΙ ΔΕΡΒΙΣΑΙ ὑπὸ Περικλέους Χρ. Ἀποστολίδου

Η ΣΥΓΓΙΝΗ ΚΝΗΜΗ, διήγημα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ, ὑπὸ Ν. Ι. Σπανδωνῆ.

ΦΘΙΝΟΥΜΕΡΟΝ, ποίημα Γ. Μ. Βιζυηνοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΕΙΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ

Ἀπὸ τινος λόγος πολλὸς γίνεται ἐν Ἀθήναις περὶ κινουμένων τραπέζων καὶ τραπέζομαντείας, ἐν δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς συναστροφαῖς πᾶσα ἄλλη διασκέδασις ἀντικειμένη διὰ τῶν τοιούτων πειραμάτων, ὧν τὰς παραδόξους μαντείας πλείστοι μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφέρουσιν. Περὶ τοῦ θέματος τούτου φίλος τῆς «Ἐστίας» ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα:

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ μακρηγορήσωμεν ἐπὶ τοῦ γελοίου ἐντελῶς φαινόμενου τούτου. Εὐπιστότερον τοῦ ἀνθρώπου οὐδὲν ὑπάρχει διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεών του ἐπιζητεῖ τὸ ὑπερφυσικόν, ἀρέσκεται δ' ἰδίως ὅταν ἀποδεικνύσῃ εἰς αὐτὸν οἱ αἱ χιμαίραι δι' ὧν ἐλίκνισαν τὴν νηπιότητά του ἔχουσιν ὑπόστασιν τινα. Ἀπιστεῖ πρὸς τὰς κοινωτέρας τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, δίκην δὲ κέμπου καταπίνει πᾶσαν ἀνόητον διδάσκει.

Ὁ συρμός τῶν κινουμένων τραπέζων δὲν εἶναι τι νέον· καὶ οὗτος ὡς καὶ τὰ πλείστα τῶν ὑπερφυσικῶν, ψευδῶν καὶ λοιπῶν, κοιτῆδα εἶχε τὴν Ἀμερικὴν. Πρὸ τεσσαρακοκταετίας ἴσως κυρία τις ἄνοματι Φόξ, μὴτέρα δύο ὠραίων θυγατέρων, ἀνεκάλυψε τὸν ἴδιον τούτον τρόπον τῆς μαγείας, προλέγουσα παρόντα καὶ μέλλοντα διὰ τῆς *τραπέζης* τῆς συνεργείας τῶν δύο αὐτῆς κορῶν. Ὅταν ἡ πολύστομος φήμη ἀνά τὴν Εὐρώπην διεδώκε τὸ παράδοξον τούτο γεγονός, ἀληθῆς μανία κατέλαβε πάντας. Πτωχοὶ τε καὶ πλούσιοι ἐπὶ ἡρώτων οἱ μὲν τὰς σαθρὰς οἱ δὲ τὰς σιλωδοῦσας τραπέζας τῶν, διεκόπη πᾶσα ἐργασία, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀπλοὶ χειρῆσιμοι μεταξὺ συναντωμένων ἐλθισμονήθησαν, ἀντικατασταθέντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς πράσεως «Τί σὰς εἶπε τὸ τραπέζικόν σὰς;». Πνεύματα καὶ κινουμένας τραπέζας πάντες ἐφαντάζοντο.

Μεταξὺ τῶν πρῶτων τούτων πειραματικῶν εὐρέθησαν καὶ ἄνθρωποι εὐράνοιοι: καὶ ἀδελφεὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, οἵτινες μὴ δύναμενοι νὰ εὐρωσι τὴν φυσικὴν αἰτίαν τῆς κινήσεως τῶν τραπέζων, ἀπέδωκαν ταύτην εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν πνευμάτων, εἰς τὴν ψυχὴν τῶν θεωνώτων! Ἐκτοτε τὰ πνεύματα, αἱ ψυχαί, προσεκλήθησαν ἐκ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν κατοικίων, προσήλθον καὶ κατώκησαν ἐν ἐδωλοῖς, τραπέζαις, καὶ ἄλλοις παντοίοις ἐπίπλοις, ὅπως δύνανται εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ν' ἀπαντήσωσι εἰς τὰς διαφορὰς ἐρωτήσεως.

Πάντα τὰ μυθώδη ταῦτα, διαδιδόμενα, μεγαθυρόμενα, πολλῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ γυναικῶν, διετάραξαν τὴν διάνοιαν. Τότε δύο διάσημοι ἐπιστήμονες ὁ Φαραδαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὁ Μπαμπινὲ ἐν Γαλλίᾳ ἠναγκάστησαν νὰ γράψωσι τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ καταρτίψωσι τὸ προσωπειὸν τῶν ἐκωφελομένων τῆς ἀνθρωπίνης εὐπιστίας ἀπατεώνων.

Ὁ Φαραδαὶ πολλὰ ἐπέλεξε πειράματα ὅπως ἀποδείξῃ, οἱ ἡ συνάρειαν τῶν δακτύλων ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ το ὅρος ἀναγκαῖος ἵνα αὐτὴ κινήθῃ. Ἀποκαθισταμένης ἀπαξ τῆς συναρείας, αἱ μυϊκὰ καὶ νευρικὰ συντάραξις τοῦ βραχίονος

γίνονται τόσο ἰσχυρὰ, ὥστε ἐπιφέρουσι τὴν κίνησιν τῆς τραπέζης. Δύναται δὲ τις νὰ πεισθῇ οἱ διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν δακτύλων κατορθοῦται ἡ κίνησις τῆς τραπέζης, ῥίπτων ἐπὶ ταύτης κόνιν ὀρεσσώτατος. Ἐπειδὴ ἡ κόνις παρεμποδίζει τὴν ἐπαφὴν τῶν δακτύλων, ἡ τράπεζα δὲν κινεῖται, διακρίνονται δὲ κάλλιστα ἐπὶ τῆς κόνεως οἱ γαργαθέντες αὐλάκες ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν δακτύλων, τῆς ὅλας ἀνεξαρτήτως τῆς βουλήσεως τελεσθεῖσης.

Καὶ ὁ Μπαμπινὲ ἐπίσης διὰ τῶν αὐτῶν ἐξήγησε τὸ φαινόμενον, παραδεχόμενος, ὡς εἶνε ἀληθῆς, κινήσεις τῶν μελῶν μὰς τελοῦμένας ἄνευ συνειδήσεως.

Ἡ τραπέζομαγεία, δι' ἧς γινώσκονται τὰ ἀπόκρυφα, τὰ παρελθόντα, τὰ παρόντα καὶ μέλλοντα διὰ τῆς τραπέζης, εἶνε δεισιδαιμονία παρωχημένων χρόνων, καθ' ὅσες τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ τοῦ μάγου ἐξέφερον μαντείας.

Καὶ ὁ κοινώτερος νοὺς γινώσκει ὅτι τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαί, αἱ εἰς τὰ ἐπίπλα ἡμῶν οἰκοῦσαι καὶ τὰς ὕλους τῶν οὐρανῶν ἡμῶν συντρέουσαι, εἶνε ἀπλᾶ διηγῆσαι γινόμεναι πρὸς ἐκφοδισμὸν νηπίων καὶ μαροπιστῶν.

Οἱ δὲ δίσχυριζόμενοι οἱ εἶδον ἡ ἤκουσαν τὰς τραπέζας λαλοῦσας ἢ γραφώσας τὰς ἀπαντήσεις τῶν, βεβαίως τὰ ἠπατήθησαν ἢ εὐρίσκοντο εἰς στιγμὰς παραλογισμοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἄκρας αὐτῶν εὐπιστίας.

Διότι, ἂν τὰ πράγματα συμβαίνουσιν ὡς αὐτοὶ ἐπιμένουσιν ἰσχυρίζόμενοι, ἂν ἡ τράπεζα κινήται οὐχὶ διὰ τῆς συνεργείας τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐραπτομένων δακτύλων ἢ τῆς θελήσεως τῶν, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ἀς εἴπωσιν ὅμιν διὰ ποίου τρόπου τὸ πνεῦμα ἐπιλαμβάνεται ἕγερτον τὸν πόδα τῆς τραπέζης, διὰ τῶν ὠμων του, τῶν χειρῶν του ἢ δι' ἀπλοῦ φυσήματος; Ἀλλὰ καὶ ἂν μόνον τὸ τελευταῖον τούτο εἶνε ἀληθές, τὸ πνεῦμα ἔχον φύσημα, κέντηται ὄργανα, καθίσταται ὕλικόν, ὕπερ ἄτοπον καὶ ἀσύμφωνον ταῖς ἰδέαις αὐτῶν. Ἄν οἱ δακτύλοι καὶ ἡ θέλησις πρὸς οὐδὲν συντελοῦσιν, ἔγκαταλείψατε τὴν τράπεζαν μόνην ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πανισχύρου τούτου καθ' ὅμας πνευμάτος καὶ ἴδετε ἂν θὰ κινήθῃ.

Ἀφήσωμεν τὰ πνεύματα ἐν ταῖς ἀγνώστοις κατοικίαις τῶν, καὶ τὰ λείψανα τῶν πατέρων ὑπνώτοντα ἡσυχα μὴ ἀναμιγνύμενα ταῖσιν ἐν ταῖς νεκτεριναῖς ἡμῶν συναστροφαῖς. Διὰ ταῦτα οὐδένα ἔχομεν φόβον οἱ θὰ πᾶσθῶσι τι, φοδοῦμεθα μόνον τῇ ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ φροῦ καὶ τῆς ὑπερκαθημένης φαντασίας ἢ ὑποφροσύνης ἀδῶας τινὸς νεανίδος ἢ εὐπίστου τινὸς γέροντος ἢ νεανίου.

N. A.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΑ

Ἡθεδόθη ἐν Λαυφίᾳ τὸ προγγελλέν δραματικὸν ἔργον ἢ «Ἡθεδώρα» τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαδά. Ἐν τοῖς ὀκτακισχιλίαις περίπου στίχοις, ἐκπὸς τῶν ἐνεπιεῖρ λόφῳ σκηνῶν, τοῦ μεγάλου τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν δραματικοῦ τούτου ποιήματος ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησεν νὰ περιλάβῃ τὴν μεγαλοπράγμονα βασιλείαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τὴν ὅποίαν πληροῖ διὰ τῶν ἀρετῶν καὶ κακῶν αὐτῆς ἢ περιφανῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ἰσχύϊ Ἀυτοκράτειρα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ὁ κ. Ῥαγκαδάς θεωρῶν ἀνεπαρκῆ τὰ ὅρια τοῦ κυρίου δράματος, ἀπειθῶς ἐπέβλεπεν ταῦτα διὰ τῆς παρεισαγωγῆς μακρῶν ἱστορικῶν ἐπεισορίων καὶ ἐπικῶν ἀφηγήσεων. Ἡ μέθοδος αὕτη, ἐνθ' ἂν ἐνός δεικνύει τὴν βαθεῖαν τοῦ ποιητοῦ μελέτην ἐπὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἡμῶν βίου, ἀρ' ἑτέρου παραβλάπτει τὴν οἰκονομίαν τοῦ δράματος, καὶ ἀποκεντρῶν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου. Τοῦ ἀναγνώστου λέγομεν, διότι καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐν ταῖς σημειώσεσιν ὑποθαλλομένας συμτομίας, εἶνε δύσκολος, νομιζόμενος, ἢ ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλία αὐτοῦ. Τὸ δράμα ὑπάρκει ἐν Βυζαντίῳ, ἐν Γράσῃ παρὰ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ἐν Ῥαυέννῃ· ἀρχαίως δὲ ἀπὸ τοῦ 521 ἔτους τῆς συναντήσεως τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῆς Ἡθεδώρας, καὶ περαιοῦται τὸ 548 εἰς τὸν θάνατον τῆς Ἀυτοκράτειρας ἐκ λύπης ἐπὶ τῇ

πόλει καὶ Μελίτε. — κ. Σ. Α. 'Ο κ. Κ. Π. δύναται νὰ σῶσιν ἄσπαστοι πληροφορίας ἀποσταθῆτε κατ' εὐθείαν εἰς αὐτόν. — κ. Ν. Δ. Μ. Κρησιάν. Τὸ ἐξητήσαμεν ἐκ νέου· δὲν τὸ ἐλάδομεν ὅμως ἐτι· θέλει σῶσιν ἀποσταλῆ εὐθὺς ὡς μὰ ἐπιστολῇ. — κ. Ι. Δ. Α. Οὐτε ἐπεχειρήσαμεν κἀν νὰ τὸ ἀναγνώσωμεν· τότεν ἦτο κακογραμμέον! — κ. Φ. Σ. Σιδόνην. Ἐνεγράφη ὁ κ. Ο. Σ. Τὴν ἀπόδειξιν ταχυδρομικῶς. — *Δυστρόπω*. Παρ' ἡμῖν ὑποθέτομεν σπικνωτέρον. Ἰσοῦ δὲ τί μέσον μετεχειρίσθη τις πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ δυστροπού πενθεράς. Αὕτη εἶγεν ἔλθει ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου του καὶ ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν οἰκίαν του. 'Ο φίλος ἤρχισεν ἀμέσως δαφιλεῦσθαι αὐτὴ μερίστας περιποιήσεις· καίτοι μὴ πηγαίνων πρότερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τώρα ἦτο τακτικώτατος, καὶ τοῦτο ὅπως ἔχη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συνοδεύῃ τὴν ἐξαιρετὸν κυρίαν. Κατὰ τὸν περίπατον εἰς αὐτὴν πάντοτε προσέφερε τὸν βραχιόνα, τὸ δ' ἔσπερας, ὅταν ἡ σύζυγος του ἀπεχώρει εἰς ὕπνον, αὐτὸς παρέμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἵνα παύσῃ τὴν συνήθη *χορτοῦναι* μετὰ τῆς πενθεράς· εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἡ ἀγαπητὴ *μαμὰ* ἀνεχώρησε καὶ δὲν ἀνεσθῆναι πλέον. Τὴν φροντίδα τῆς ἀπομακρυνούσης εἶγεν ἀναλάβει ἡ νεαρὰ κόρη τῆς. — κ. Μ. Α. Β. Γαλάζιον. 'Ἡ εἰς Κόρθιον ἀποστολὴ γίνεται τακτικώτατα. 'Ἡ καθυστέρησις τῶν φύλλων θὰ συμβαίη βεβαίως ἐξ ὀλιγορίας τοῦ ἐκεῖ ταχυδρομικοῦ γραφείου. — *Τάλαρι*. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες σημαίας οἱ εἰδὲν αἱ σημεριναὶ δὲν εἶχον· εἶχον ὅμως σύμβολα· οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον τοὺς ἀετούς, οἱ δὲ Βυζαντινοὶ πρῶτοι μετεχειρίσθησαν τὰς σημαίας. — Ἑλληνικὴ ἔκδοσις τῶν σημειομένων βιβλίων δὲν ὑπάρχει. — 'Ἐς πρὸς τὴν νῆσον τῶν Σπετσῶν ἀμφιβάλλεται ἐτι καὶ πῶς ὀνομάζετο ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ. — Περὶ ῥωσικῆς γλώσσης δὲν δύναμεθα νὰ σῶσιν πληροφορήσωμεν καθ' ἡ ἀδαιεῖς αὐτῆς. — κ. Κ. Πάτρας. Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ Legrand. Γραμματικὴ γερμανικὴ Γιανναράκη (Neugriechische Grammatik). Πλὴν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἡ γραμματικὴ τοῦ ἡμετέρου κ. Α. Ραγκαβῆ καὶ ἡ τοῦ Legrand. — κ. Ι. Δ. Γ. Λευκάδα. Ἀπεστάλησαν. — *Ἐνδιαφερομένω*. Ἐκ τῶν κωμωδιῶν τοῦ τὸ « Φρού-Φρού » καὶ « Tricouche et Casolet », ἐκ δὲ τῶν δραματικῶν ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα » καὶ ἡ Ὁραία Ἐλένη ». Τὸ ἄριστον τῶν θεημάτων τοῦ Ἀλεξῆ, ὅπερ πιθανῶς καὶ θέλει τῶ ἀνοίξει· τὰς πύλας τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ προσεχῶς γεννησομένῃ ἐκλογῇ, εἶνε « ὁ Πατήρ Κωνσταντῖος », οὗτινος μετὰφρασιν ἐδημοσίευσεν ἡ « Ἔστια ». Τοῦ Δωδὲ ἄριστον τῶν ἔργων θεωρεῖται τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον « Fromont jeune et Risler aîné », στεφθεὶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀριθμοῦν ἑκατοντάδα ἐκδόσεων. — *Φίλω Μ*. Ἰσοῦ εὐκόλος τρόπος· Προλαμβάνοντες νὰ ζητήτε θῆθεν σὺς δάνεια παρ' ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὑποπεύετε ὅτι διατρέφουσιν τοιοῦτος ἐπιθετικὸς σκοπός. — κ. Ν. Π. Α. Ἀρίστησαν. Ἐλήθησαν. — *Παραρηγηθῆ*. Δυστυχῶς, ὡς βλάπτει, συμβαίνει τούναντιον· οἱ πλείστοι ζητοῦν νὰ ἀκουσθῶν μόνον, ὅχι νὰ ἐργασθῶν. Ἐντεῦθεν ἡ κενότης αὐτῶν.

ΠΡΟΒΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Οἱ ἄνθρωποι ὡς ψυχὸν μὲν τραγοῦσι νὰ ζήσουν, Πλὴν σκοροφάγον γίνονται ἂν μ' ἀναγραμμάτισσούν.
2. Διὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ἔνδεκα λέξεων ἀντιθέτων τῶν κατωτέρω σημειομένων νὰ σχηματισθῇ ἀρχαῖον τι λόγιον: *Δειλός, δραστήριος, ἀνοφελής, μαραμμένος, ἀνίκατος, ἀμαθής, περιττός, ρουφερός, εὐτυχής, ἀσημος, ὄργιστός.*
3. Ποῖον εἶνε συγχρόνως καὶ πρῶτον καὶ τέταρτον:
4. Ἐγὼ μεγάλο ὄνομα καὶ πέντε ἑσπίτια μόνο. Τὰ ἑσπίτια μου σκαλοῦνε, καὶ ἂν τοὺς ἀλλάξῃς θέσι, εὐθὺς ἀλλάξω φυσικὸν μικραίνων καὶ ζαρῶνα, καὶ ἔς τὸ κερὰνι του κανεῖς ἕμπορεῖ νὰ μὲ φορέσῃ.

ΛΥΣΕΙΣ

1. Ἡ παροιμιώδης φράσις « Ἀμάλθειας κέρα » ἔχει μυθολογικὴν τὴν ἀρχὴν· Ἡ Ρέα τακούσα τὸν Δία ἔδωκεν αὐτόν

εἰς τὴν νύμφην Ἀμάλθειαν νὰ τὸν θρέψῃ· αὕτη δὲ μὴ ἔχουσα γάλα, ὑπέβαλε τὸν Δία εἰς αἰγὰ τινα. Οὗτος δὲ τὴν μὲν αἶγα καθυστερήσεν εἰς τὸν οὐρανόν· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφαιρέσας ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀμάλθειαν ἀποδώσας εἰς αὐτὸ τὴν ιδιότητη ἵνα παρέχῃ ὅτι ἤθελε ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ἡ θρέψασθαι αὐτόν. Ὅθεν ἐπακράτησε νὰ λέγηται περὶ τῶν εὐδαιμόνων ὅτι ἔχουσι τὸ κέρα τῆς Ἀμάλθειας.

Μάρτιος—ἄρτιος.

3	Ε	Ν	Υ	Π	Ο	Σ
Ε	Υ	Π	Α	Θ	Η	Σ
Ν	Ο	Θ	Ο	Σ		
Σ	Η	Σ				
Σ						

Ἀόσις ἑμμετρος τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ.

Θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολῆ, βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα· ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλοῦσιν οἱς βραῦλεθ' ἕσπερος δ' ἂν εὐχὴ τις πλησίον ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

C' est gros Jean qui en remontre à son curé.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α

ΠΟΙΗΜΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΠΕΝΤΕ
ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΥΠΟ ΚΛΕΩΝΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗ

Τόμος πολυτελέστατα δεδεμένος, μετὰ εἰκόνων, εἰς σχῆμα μέγα 8^{ον} ἐκ σελίδων 277.
Πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Καρόλου Μπέκ ἀπὸ δραχμῶν 10.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΔΔΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐριμοῦ.
Ἀπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας. Κονδυλοφόροι παντὸς εἶδους, γραφτεῖς, σφραγιδῆς χαρσασόμεναι ἐνταῦθα, ἐπισυναπτῆρια ἐκτυπωμένα στιγματῆια. Συνέστησε πρὸ πολλοῦ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ, ὅπερ τελειοποιηθὲν ἐσχάτως διὰ προσθήκης νέων μηχανημάτων κατασκευάζει καὶ προμηθεύει φακέλλους τελειοτάτους εἰς τιμὰς εὐθηνότερας τῶν εὐρωπαϊκῶν. Τὸ μέγα τοῦτο κατὰστημα εἶνε τὸ μόνον προμηθεῖον κατὰσειρα τοῦ γνωστοῦ οἴκου Edler καὶ Kriche τοῦ Ἀννοβέρου.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρμού

LA SAISON

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:
Ἀθηνῶν δραχμῶν 9. — Ἐπαρχιῶν δραχμῶν 11.
Ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως:
Ἀθηνῶν δραχμῶν 18. — Ἐπαρχιῶν δραχμῶν 22.
Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς, ἀποστελλομένης διὰ χαρτονομίσματος τῆς γραμματτοσήμεν ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης πρὸς τὸν κ. Κάρολον Μπέκ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδριάνου Κορομηλῆ 1881 — Β', 903